

Голос України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 117 ◆ Середа, 19 черня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

НАРЕЧЕМСЯ УКРАЇНИ ВІРНИМИ СИНАМИ

*Гори, гори, свічечко, я твоє полум'ячко заховаю од сердитого вітру.
Освятю своїм сльозом козацькі могили. Освятю дорогу козацьким дітям.
Нехай про батьків правду знають, нехай рідну землю плехють, про волю
козацьку пісні співають...*

Фото Олександра КЛИМЕНКА.
(Закінчення на 9 стор.)

В НОВО-ОГАРЬОВО 17 черня відбувся засідання підготовчого комітету Проект Союзного договору, розроблений лівонезькими представниками республік, детально і не раз уточнений Радою федерації і підготовчим комітетом, направлено телар не розгляд Верховним Радам республік і Верховній Раді СРСР.

З дев'яти статей проекту, в основному підтриманих, висловлено зауваження, які підлягають дальшому погодженню, висловлено побажання до Верховних Рад обговорити проект уже в червні ц. р.

На цьому підготовчий комітет завершив виконання доручення, даного йому IV З'їздом народних депутатів СРСР.

У ЧОРА перший заступник Голови Верховної Ради Української РСР І. Плющ прийняв делегацію парламентаріє сайку Республіки Польщі. Під час зустрічі було порушено найважливіші питання щодо розвитку безпосередніх широкіх і взаємобудівних відносин між двома країнами. І. Плющ, зокрема, зазначив, що становлення таких зв'язків стало

можливим завдяки прийнятій на Україні Декларації про суверенітет. Це дало республіці широкі можливості інтеграції з іншими країнами на рівноправній основі. Щодо українсько-польських відносин, то, як було підкреслено, значним поштовхом для їх розвитку став торішній візит на Україну міністра закордонних справ Польщі К. Скубішевського.

І нині серйозно постає питання конкретизації підписаних угод про наміри. Тут і встановлення дипломатичних відносин, і економічне співробітництво, і культурні зв'язки.

«Треба руйнувати «берлінську стіку» між державами, — сказав перший заступник Голови Верховної Ради УРСР. — Але наша політика починається з того, що Україні треба стати суверенною державою».

І ЗНОВУ — «ДЖЕНТЛЬМЕНСЬКИЙ НАБІР»

Ранкове засідання 18 червня

ГРОС України

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ.

УРСР, 252047

Київ, вул. Мостарова, 1

ТЕЛЕФОН
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ.приймальня —
446-92-11Відповідальний
секретар —
446-72-82Земельний
користувач —
446-66-72

ВІДПІЛ:

парламентський —
441-84-52,
441-85-44

підприємств — 441-82-85,

441-29-41

агрономів — 441-86-87,

аграріїв — 441-86-18

лісниківів — 446-91-26,

озерних заводів — 441-84-06,

соціалістичні — 441-84-05,

екологів — 441-88-59,

культури — 441-86-44,

спорту — 441-88-08,

інформаційні — 441-81-13,

441-86-20,

історії України — 441-84-42,

вісників питань — 441-88-52,

реклами — 441-89-44,

бухгалтерія — 441-84-00.

Гроші не повертаються
і не повертаються.

Індекс 80955

Тираж 166.390.

Паралельна ціна на рік

19 крб. 80 коп.

Газета виходить

у вівторок і в п'ятницю.

у середу, четвер,

п'ятницю та суботу

— на 18 сторінок.

До завершення роботи третьої сесії Верховної Ради дванадцятью скандалами залишається обман часу, якщо кінцівка і спіралі почнуться, як намічалось, 28 червня. За офіційним графіком, намічається на щоденний робочий тиждень розглянути 18 питань. Наземо денки з них. Обговорюватимуться проекти законів про — цілий паперів і фондо-ау бірку, охорону навколишнього природного середовища, відповідальність за створення айської, охоронних та інших воєзвонах формувань, не переда-бачені аноном української РСР, про оренду; посилення відповідальності за спекуляцію, незаконну торгівлю-вляння в торгівлі, асистію з нагоди річниць прийняття Декларції про державний суверенітет України, асу-райський та містелі референдуми. Депутати заслу-хують також інформацію біфую міністра, обговорю-ватимуться й строї виборів Президента Української РСР, намічено внести зміни доповнення до Конституції розглянути питання про Кон-цепцію нового Основного За-кону тощо.

Як, бачимо дуже напру-женій пів орієнтовний гра-фік роботи сесії. Втім, жит-тя вимагає розв'язання ще багатьох проблем. Тому, на-вряд чи Верховна Рада, бо-вот коли Голова Верхо-вної Ради Л. Кравчук на ранковому засіданні запро-понував депутатам вислови-тись з приводу орієнтовного графіка роботи.

«Виступити» до нього інші пи-тання було більш ніж до-статньо. І справді, народні де-путати порушували різні-макіти проблем, які, однак, не можуть бути розв'язані, так би мовити, самим ви-сесієм до розгляду. Бо ви-магають копійки роботи.

До того ж, чимало ча-су використовують депутати для «розмовок» після пере-в в роботі пленарних засі-дань. І на першому — на-даються викладати на аудиторію все, що нагрома-дилося за час такої перерви.

Це вже стало традицією, но-ді перша година роботи пле-нарного засідання — нагале-розгляд питань з розряду «різнити». Що ж наоболі-депутатам прогнати перерви-лені? Люди не вірять, — зауважив депутат Ф. Пана-сьок, — у «доброго права» Невже у Верховній Раді і новаторського Кабінету мі-ністра не вистачає зусиль без Президента розв'язати елементарні питання поліп-шення обслуговування на-селення?

Цікава точка зору, чи не-так? З неї випливає, що за-провадження президентства на Україні необхідне, щоб без Президента рішати обслу-говування населення.

Депутат О. Варшавський на-гадав наголос про те, що бу-ло б логічно продовжити роз-гляд питання про пере-дачу підприємств соціально-підприємства в юрисдик-цію України, окремі аль-тернативного проекту ста-нової з цього питання, за-вжди.

Втім, можливо, до завер-шення роботи сесії і не вист-упить питання про пере-дачу конкретні крони в еко-номію та політиці, що хоча б певною мірою посередньо-стабілізує економіку рес-публіки. Прийнятий орієнтовний гра-фік роботи має підставою спо-діватися на це.

Один з лідерів до по-дальшого розвитку ринко-вих відносин, зазначає, має стати Закон УРСР «Про

інвестиційну діяльність», про проект якого доповідав державний міністр з питань інвестиційної політики і В. Борисовський. У проекті закону пропонуються зна-вляти, що інвестиційна сесія-ади майнових та інтелек-туальних цінностей, які вк-ладаються в об'єкти підприєм-ницької та інших асоціацій для одержання при-бутку або досягнення соці-ального ефекту. Працюю-підприємства, що інвести-ційну діяльність на території республіки матимуть мо-жливості здійснювати гро-моздкі операції особи не ті-України, а й інших рес-публік, інземних держав. Усім, незалежно від форм власності, гарантується рівні пра-ва. Держава, як слідств по-ложення законопроєкту, аплатиме на інвестиційну діяльність виключно «по-мичними методами». І голо-вним, на думку доповідача, е те, що закон відкриває мо-жливості замінити громизку систем нормативних актів, що раніше регулювали ін-вестиційну діяльність, обме-чуючи її без будь-яких «до-мичних об'єктування». Тільки у капітальному будівниц-тві таких нормативних актів, що-вним словом «нізлязі», на-лічувалось понад 2,5 тисячі.

Після доповідного обго-ворення законопроєкту і вве-сення конкретних пропози-цій та доповнень депі-принняти цей документ у першому читанні.

Сергієм ПІСАРЕНКО, парламентський оглядач «Грошу» України.

«МИ ХОЧЕМО ПРАЦЮВАТИ, А НЕ БОРОТИСЯ»

Підприємництво

Що слова належать голові Спільноти об'єднаних кооперативів, президентів кооперативної асоціації «Україна» Явдиму Шпунжену з Києва. І сказав він був 17 травня свого року на зустрічі першого заступника Голови парламенту Івана Півня з керівництвом з лівих асоціацій підприєм-ництва УРСР Володимире Лизого з представниками недержавного сектора економіки України.

Ця зустріч — сама по собі факт значення і і об'єднання. А саме, якщо розглядати це вперше на такому високому рівні прийняти нових людей нової економіки, визнаючи існу-вання поруч з державним економічним сектором цілком конкурентоспроможної но-вої структури: кооператив, малі, середні, великі й величезні підприємства, комер-

ційні банки, акціонерні товариства, об'єкти виробництва, яких становить уже мільярди карбованців і українські бізнесмени цілком офіційно почути арешт реїт, із вуст І. Півня.

Недержавний сектор економіки — це перспектив-но. За ним основа майбутньо-го нашої економіки. А «хоча може розвинути тільки за власними об'єктивними зако-

нами. Економіка не терпить партії. Партії — для грома-ди, які об'єднуються в них, щоб обстоювати певні пози-ції. А для виробників гро-ди — технології і трудові дисципліни, а соціальний за-хист — профспілки. Нехай вони й стоять на варті інтересів працюючих між ними й будь-якою адміністрацією.

Нам треба 80-70 відсотків основних фондів роздержав-лювати й приватизувати. Спершу — торгівля, сфера послуг, легка промисловість, згодом — і базові галузі. Це — один кіт справи.

А другий, це нічого, що нова недержавна економіка нагадає сьогодні каламурний потіп. Помилка думати, що він образу має бути світ-лим. Він а часом відфільтру-

ється і стане зрозуміло: хто тільки кише власні набави, а хто й про сильне «до-дбав».

Нам потрібне сьогодні таке економічне законодавство, яке гарантувало б економіч-ним формам власності, а те б асе до зростання еконо-мічних показників, а отже, і до поліпшення життя людей.

Однак це не може відбу-ватися алдузу, цьому треба антици.

І мовлячи у вівторок ска-зати: перший таний урив 17 травня албується і кроки до спільного знамення зроб-лені. Присутні на зустрічі народним депутатам УРСР О. Смітю, В. Філенку.

(Змінення на 3-й стор.)

На фото: під час зустрічі.

Фото Микола КОЗЛОВСЬКОГО.

«МИ ХОЧЕМ ПРАВОВАТИ, А НЕ БОРОТИСЯ»

(Занічевіччя).

Початок на 2-й стор.).
С. Правдику, К. Завасксий, І. Южновському дозволено вислухати часом не зовсім прямий оцінку своєї законотвірчої діяльності. Д. Нішіндін, голова виробничо-будівельного кооперативу «Темп» (Хмельницьку), В. Михальчук, президент анінтерного товариства «Планисти», О. Давоєнко, голова правління Західно-Українського комерційного банку (Київ) — Явля, С. Гогорелов, генеральний директор спільного радіоастро-астрійського підприємства «Мінюльта трейд» (Україна) (Київ).
Тітка, голова спілки підприємців Кіровоградщини, В. Хмельницький, перший віце-президент Союзу опрацювань та підприємств УРСР, Ю. Колесніков, гендиректор концерну «Континенталь» (Київ) та інші говорили про те, що їм досі немає закону про оренду, про захист іноземних інвестицій, про роздержавлення та багату інших

актів, а прийняті вже прогресивні закони або ігноруються на місцях, або зводять на ніщо, не співзвучаючи з нашими анітами. Податкова система в київському вигляді, що закликає на шні нової економіки, до фінансової податкової реформи не дає можливості розвинути виробництво, «впливає» гроші до бюджету. Така політика — самообман, бо чим нижчі податки на розвиток виробництва, а вища зарплата працівником, тим шоріше наповниться казна і виробництво швидко стане на ноги, насичить споживчий ринок товарами. Потрібна і державна реклама нового недержавного сектору, щоб, врешті-решт, златати в людській свідомості — стійне уявлення про бізнесменів, про підприємців і халупу, для чого статистика повинна обчислювати їхні здобутки не якні мислі статистичними карбованцями, а будинками, това-

рами, газопроводами, однією — конкретними результатами праці. Що державу коштує купити на поліції, щоб нечисто, щоб дозволити виникнути «договору», створити державний фонд сприяння новій економіці.

Пропонували підприємцям створити її фонд при парламенті для залучення високо-кваліфікованих фахівців, щоб ті розробляли прогресивні закони, погоджувалися самі брати участь у розробці альтернативних законопроектів. «Ми зможемо підготувати закони, Стотді ми їх побачимо, що ми стоїмо на землі, а ці депутати, витеає в не-бі, — заявив Ю. Колесніков».

І хоча І. Плющ, В. Лановий хотів на тому, що одого посередництва в діяльності багатьох кооперативів мало, що бартер не може весь час насичувати наш ринок товарами і треба розширювати власне їх виробництво,

що потрібен повний бюджет на соціальні програми, силалося вярження, що в залі Пресидії Верховної Ради збиралося одиноким.

Держміністр В. Лановий беззаперечно виступав за ринок, приватизацію, антимонопольне законодавство, недержавні форми контролю за розвитком економіки, нову економіку і статистичну науку, альтернативні державним, іноземним інвестиції, роздержавлення і приватизацію банків, з яких, на його думку, має починатися все. О. Ємець запропонував спиратися в своїй діяльності на нові політичні структури і повсюдно створювати їх. С. Правдику виступав за те, що роздержавлення і приватизацію проводити в інтересах якомога більшої кількості простих людей, бо тільки це запорука того, що народ справді стане господарем державного майна. І. Южновський наполягав на створенні

альтернативної статистичної про сьогоднішній стан республіки та інформаційної служби, посланні до Європи розвинути власного виробництва. Одне слово, новому потрібна допомога, погоджували всі.

Багато про що говорили учасники зустрічі. Але врешті-решт, стало, як на мене, зрозуміло одне: нові люди прийшли і в парламент, і в уряд. Діють. Вони й на місцях. Як сказала Н. Кожевнік, голова Київської міської профспілки кооператорів та інших недержавних підприємств, головне сьогодні, щоб нові підприємці ділом захистили. Недаремно про державний суверенітет України, а Декларація захистила їх. Отже, державне милосердя притаманне не тільки державним мислячим, а в цьому — велика надія України.

Володимир СКАЧКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».

ПРЕЗИДЕНТИ ПРОСЯКАЮТЬ

Як ми вже повідомляли, у Верховній Раді УРСР було ратифіковано Договір між Україною і Республікою Киргизстан. Окрему ніслю прикріпили документа підписана Головою Верховної Ради України І. Кравчуком та Президентом Республіки Киргизстан А. Акаєв вийшли до Москви для продовження роботи над проєктом нового Союзного договору.

Про свої погляди щодо проєкту нового Союзного договору про певні пропозиції розвинути своїх думок, і країна в цілому ЛЕОНІД КРАВЧУК І АСКАР АКАЄВ виступили розповідати в короткому проміжку часу між підписанням Договору і відльотом до Москви.

Оцінюючи значимість ратифікаційного Договору, І. Кравчук сказав:
— Наше завдання на даюму етапі полягає в тому, щоб перейти від розмов до діла, щоб усе, що тут записано, неухильно виконувалося. За всіх складнощів, які є в нинішній в Киргизстані, і з якими не можна не рахуватися, треба не піддаватися паніці, важкому настрою, добуватися, майже все, що ми нинішню домовилися, записуємо, обов'язково виконувалося. Ось Президент Республіки Киргизстан Аскар Акаєв сказав, що ми вступ-

тали зв'язки — це ідея фундаментальна, єдино правильна в нинішніх умовах. Діючи, один із авторів ініціативної такої форми зв'язків і відношень І. у реальності Леонід Маєвровіч Кравчук. Думав, що горизонтальні зв'язки зграють, особливо роль в інтеграції наших союзних республік в союзну економіку Союзу. Вони відповідають реаліям сьогоднішнього дня і відіграють більш вирішальну роль, ніж вертикальні зв'язки.

І хотів би, — додав І. Кравчук, — продовжити сказане Аскармом Акаєвом. Справді, майбутнє за горизонтальними зв'язками. Якщо буде створено союз суверенних держав і тоді розподіляти повноваження між Центром і державами, що складатимуть Союз, то основні зв'язки залишаться між республіками. Центр буде компетенції тільки в тих питаннях, які делегують йому держа-ви.

Як я вже писав з цього приводу навіть так: коли б сьогодні не існувало горизонтальних зв'язків між республіками, наше становище було б ще важчим. Адже, будемо відвертими, нині Центр нічого не робить. Він діє так, як накупили України: і сам не гам, і другого не дам. Московське керівництво ні з чим не може справитися саме, і в той же час обмежує можливість республік.

Ось тому наші дії у Верховній Раді, коли ми прийняли документ про передачу під юрисдикцію України підприємств союзного підприємства, — вимушені, бо тільки асисти ліквідації кооператива повали розтагувати по своїх норах багатства України. Усе дожилося до того, що окремі кооперативи почали торгувати валютою — замахувалися на цілий Чорноморський флот!

Було й таке залатання: — Ще раз про певні про-

гнози. Сьогодні Президент СРСР заявив, що республіки ось-ось звільняють проєкт Союзного договору. Це, всі проблеми, які поклали на шляху до цієї.

— Ні, — відповів Леонід Макарович. — Зав'язувати республіки до проєкту Союзного договору ще неможливо. І коли вони не будуть реалізовані, ні про яке зв'язування не може бути й мови.

А. Акаєв: І підтверджує слова Леоніда Макаровича: коли останній раз обговорювали проєкт Договору, залишалися дві-три такі питання, до яких ще треба було діяти згодом. Але коли ми ось відікрили останній варіант, побачили, що кількість таких питань різко збільшилася. Тільки що сказали, перед нами кілька робота, майже десяти їх дискусій.

Віслюк записав Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Вильше півторку в серйозному залі Білоцерківської міськради народних депутатів час від часу розгортається драма майже за Шекспіром. Глядач на міждуку від Гангетта, серце якого крало питання «Бути чи не бути?», народні обранці дискутують одне питання «Давати чи не давати?».

Що й кому? Воду — умянцям, Заливати? з Росії. Якщо хочемо, щоб в Україні не було блокаде, то блокадевікві вже на трьох останніх сесіях безупинно намагалися розв'язати цей питання. А в разі, якщо не порігся би тягаться ще з чимось «світлого застою», коли під будівництво гвінта білоцерківської індустрії, на воду шили і гумозастосовних виробів — було планувати спорудження двох водогонів: Дніпро — Била Червона, Била Червона — Умянц. Тоді це було потрібно всім. У такому разі аргументи були тільки «за». У шведській міждошовської «архитектури» було вклядено мільйони карбованців. Нині ці спорудження готові. Але коли во відрізняє роль патиляти. Не дують.

А стотисячя Умянц має

Ренітка

«ДАВАТИ А НЕ ДАВАТИ?»

або Драма Шекспіра на білоцерківському кону

депутата. Особливо показавою остання сесія, куди були запрошені умянці і представники всіх районів, що лежать у басейні річки Дніпро. Своєю колеги і землілки з Білої Церкви суто по-людськи розуміли. Так, як і умянцями, коли промовили аргументи вони вибрали, чи в ту чи в іншу?

В цілому за рік з басейну річки Роск за рішенням, для потреб промисловості забіралося близько 170 мільйонів кубічних метрів води (зазначу, що в рік в річці циркує 10 мільярдів, щоб наповнити умянцями, треба всього на-всього п'ять відсотків від цієї кількості води, Мисер.

Але майже всі депутати говорили тільки про ці п'ять відсотків. Нюден з них тільки дві тисячі, а три вилью втрачаються решта 95 відсотків води. Чи ратіо-

нальна така кількість води для зрошення, чи не перекорбують промислові гвінти міста, погнінаючи у своєчасно вилученні з Росії воду. Справжній господар ці питання не обійшов би. На жаль, у залі переважала технократична мислення. Це й дивно, адже значна кількість депутатів міськради — керівники підприємств і установ. То для чого ж їх рубати гвінту, як який сидіть. Ішла частина депутата не виникала з проблемою. Тоні і спречаються про п'ять відсотків чистоти дніпровської води. Але коли ми ось відікрили останній варіант, побачили, що кількість таких питань різко збільшилася. Тільки що сказали, перед нами кілька робота, майже десяти їх дискусій.

Була на сесії ще одна пропозиція. Мовляв, оскільки вода з Дніпра не дуже чиста після чорнобильської аварії, то спрямувати її пригно на Умянц, повз Білу Церкву. Сильною опускою мораль-

ний аспект цієї пропозиції, не буду спречається в відносно чистоті дніпровської води — це справа чесних спеціалістів-радіологів, — але такі міркування як мають дилегатів. Чому? Судити самі.

Мільйонами кількості води можна перестати з Дніпра. Біла Червона, 70 тисяч кубічних метрів за добу. А згодом з Білої Церкви до Умянц потужністю 20 тисяч кубічних метрів за добу. Заливати прихильників транзиту дніпровської води: куди вони збираються діти 50 тисяч кубометрів?

Ось такі ребуси п'ятирічної якості, кількості, робітничих гарантій доводиться розгадувати народним обранцям. Але важливо, щоб з суперечками я дискусувати не забували головного водного питання. Чи не чистіша вода, чи не умянцями, чи не патиляти. Не дують.

Леонід БРОВЧЕНКО, економічний оглядач «Голосу України», народний депутат Радської районової Ради Києва.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Вна-
відня-
сію.
ня пр-
голов-
зюрн-
медя,
райви-
Ство-
вірці
рівни
ратни
днтю
ріше-
перед-
у
шіст-
голо-
мето-
у
лект-
ти.

ГОЛОДНИХ НЕ РОЗУМІЮТЬ

Слідкуємо за конфліктом

«афганців». Відставив КПУ, головні засідання в місті оголошено страйком, тому райвиконкому заводу «Побіда» «Реммбел», імпортерного підприємства комбінованого вузла зв'язного відділу, райононе керівництво кредит дозав мені «афганців» відділу комсомолу Мужченко. — Це була думка. — Як пояснити по району Ради

говорили про наболіле, авторитарний стиль керівництва, констатували, що нині в Носівці реально безладдя. У багатьох виступах підтримувалася вимога відставки В. Приходька. Більшістю голосів депутати звільнили останнього від обов'язків голови Ради і райвиконкому.

Голова Червоноперізнанської сільської Ради депутат В. Циганок звинуватив М. Єфіменка у непривабливій боротьбі за керівний портфель.

— Я голодую не за керівний портфель, — уточнює Микола Сергійович, — а за гуманізму демократичну владу, якої нині немає в районі.

Вибори голови Ради відкладено на наступну сесію. Вирішено також питання про відставку заступників голови райвиконкому Л. Газзюрі, В. Сотниченко, В. Ведмедя, керуючого справами райвиконкому М. Хахуди. Створено комісію по перевірці фактів зловживань керівників району. Адміністративний будинок, який зводиться в центрі Носівки, за рішенням сесії незбаром передадуть райлікарні.

У зв'язку з тим, що більшість вимог було виконано, голодування припинено, наметове містечко прибрано.

У вівторок всі трудові колективи приступили до роботи.

Сергій І. ТЕНКО, власний кореспондент «Голосу України». Чернігівська область.

ЖИТТЯ БЕЗ КОНКУРЕНЦІЇ

Як вони це роблять?

й бідність радянського товарного ринку, відсутність конкуренції. Добре, що ми можемо продавати, але погано, що конкуренція не підготує до поліпшення якості продукції. Але хоч для нашого бізнесу зраз і не дуже сприятлива ситуація, в майбутньому вона обіцяє повернутися для нас вигодною: на радянському ринку ми матимемо пріоритет.

— А зараз ви ризикуєте?

— До певної міри так. Але ризик — традиція нашої компанії, яка часто починає свою діяльність у несприятливих для бізнесу регіонах. Наприклад, у Південній Америці, а недавно Китаї. У доцільності створення СП на Україні, правда, партнерів довелося перекоувати. Бо справді важко пояснити, чому зараз треба багато коштів витратити, але протягом п'яти років не одержувати дивідендів. Пізніше, звичайно, всі наші витрати окупляться.

— Що ж запропонує покупцям «СК Джонсон Київ» корпорейши» в найближчому часі?

— Ми вже й випускаємо немало. Це вже відомий вам «Делікат» для прання тонких тканин, «Хелло» — для шерстяних, серії шампунів, виготовлених на екстрактів трави «Бутан» «Ніжний». Забаром випустимо універсальний засіб, який годиться для чищення всього — від підлоги до меблів, а також для миття посуду.

— Пане Бєвмю, ви чудово володієте російською мовою. Вчили її в зв'язку з роботою у нашій фірмі?

— Ні, у школі.

— Як вам живеться на Україні?

— Нелегко, як, зрештою, не тільки мені. Але маю цікаву роботу, надійних партнерів, живу в чудовому місті, спілкуюся з дуже відкритими, доброзичливими людьми, що до певної міри компенсує усі незручності. Крім того, якщо хочеш поліпшити кар'єру у компанії «Джонсон», слід попрацювати на кількох посадах.

Інтер'ю взяла ГЕНТИНА ПИЛІСЬКА.

Навколомистецькі новини

УКРАЇНСЬКИЙ АВАНГАРД

Історія появи виставки «Український авангард 1910—1930 років» у Державному музеї українського об'єктоворчого мистецтва УРСР така ж дивовижна, як і все, що пов'язане у нас з авангардом у живопису взагалі.

Хорватські спеціалісти звернулися до Міністерства культури УРСР з проханням надіслати роботи українських майстрів пензля початку нашого століття. Люб'язний жест заручившись друзів міг би дістати відповідну пов'язаність — експозицію цих робіт на 30. І не більше. Та лист потрапив до галантного київського мистецтвознавця Д. Горбачова. Саме він розробляє це золоте джерело в історії українського мистецтва.

Доповнивши рад перешноді, Д. Горбачов складає колекцію з 220 робіт, яка вперше за багато років вибирається в Європу. Каталог, у якому вміщені статті того ж Горбачова та зарубіжних мистецтвознавців, хорвати назвали біблією українського авангарду.

Після Югославії колекція по-

бувала у Франції, помиривши її повністю. І ось тепер вона — в Києві. Звісно, тут інтерес до неї проявляють в основному спеціалісти. На жаль, широкий публіцистичний — не до авангарду. Сміли тимчасово (будемо сподіватися) переорієнтуватися на більш прозаїчне. Та й ота сама «біблія українського авангарду» — каталог, продається зашифрованим, тобто непере-кладним, бідністю!

Утім до нашого міста прибув мистецтвознавець з Парижа, спеціаліст з світового авангарду Андрій Након. І вже забирає рад картин Богемазова в Тулузу, де справді з нетерпінням чекатимуть роботи цього першого формаліста в історії живопису.

Тепер француз мріють побачити в себе виставку творів українських авангардистів — з 220, а з 1200 робіт. Тобто бажано охолити єдиним поглядом одну з найбільш вражачих сторінок української культури. Та, їм легше. Вони знають, чого хочуть.

Наталія ДЕХТЯРЬОВА, Галина СЕВРУК. Київ.

Продиктовано в номер

ВИБУХ В ЯСЕНОВІ

Удосвіта 18 червня в селі Ясенів Бродівського району стався потужний вибух. Підірвано нещодавно відкритий пам'ятник знаку жертвам Другої світової війни, споруджений на кошти львівських Студентського братства. (Про його відкриття наша газета розповідала).

Як повідомив начальник Бродівського райвідділу міліції Б. Шкарада, пам'ятний знак повністю зруйнований. Вибух був настільки сильний,

що пошкоджені вікна й дахи окремих хат, хоча знак встановлений за селом на парковці.

Спеціальна комісія райвиконкому вивчає розміри збитків. Розслідуванням займаються райвідділи міліції, прокуратури та УКДБ Бродівського району.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, власний кореспондент «Голосу України». Львівська область.

Телеграфним рядком з Одеси

НІЯ БОТЕВА відомою болгарською революційною діячкою, який загинув у тому, відкрито в місті Арцанського він колись ученицею революційної роботи. Створив пам'ятник з Болгарії. А оскільки відкриття ректорської духовної семінарії.

ПІД «НУЛІВКУ»

Саме так вдалося повернути кишені міліції працівникам Одеського об'єднання перукарного господарства. Вони підвищили плату за свої послуги на двічі, як дозволилося, а втричі, і за два місяці «настрігли» додатково 183 тисячі карбованців. Та були спіймані за руку працівниками відділу цій облвиконкому.

ЗА ІНФОРМАЦІЮ — ТИСЯЧУ КАРБОВАНЦІВ

У Київському райпродторзі Одеси піше за одну ніч не дозвувалися двох бочок з підкасу, що, за звичаєм, залишались там, де вдень людей кава-сом пригощали. А у малоого підприємства «Одесінтехбуд» зникла пересуна штукатурна станція, яку залишили через попому на узбіччі траси. Тому, хто бачив, ви зоме щезла, пропонують тисячу карбованців за інформацію.

Георгій ВОРОТНИК, власний кореспондент «Голосу України».

Іронічний ракурс

МИ, КОРИННІ КИЯНИ...

коліні. Не хочете портрета — вам погадають. Начхати на власне майбутнє — вручить рулетку. Грошам, якщо вони у вас є, не дадуть пропасті.

Що до кави, то вона у трубі направлена хихоньками та малоделкатними репліками буфетниці. Більшість сприймає подібний «сервіс» як належне. Однак буває, що красномовна мамаша, зачепивши оголений нерв, добуває-таки з печінок клієнта жалісний зойк. «Ах ти канделябра старая...» На що вищеозначений предмет, повернувшись до кринку могутнім сайзом, добродушно гуде: «Почелуй мене в ж...». «Восток дело тонкое», — думає по-російськи залотний французик і мудро посміхаючись знімає сценку на японську камеру.

Не подобається «труба», можете завітати до «Хрещатика». Публіка у цій кав'ярні гонорова. Плавні жести, розуміння в очах. Поет Цибулько вітається з поетом Малковичем. Можна підійти і стрілянути цигарку. Ба, навіть вкрутити якусь єврикподібну сентенцію з приводу гіперверліброму авангардиста Бригінця. Вас зрозуміють, з вами побалакають, пригостять поетичною свіжковою. Однак і тут не обходиться без капочки дьогтю. У

дверях вмальовується затягнута у «лосіни» Проня, «Бонжур, мальчуні, тільки що із Питера, видела Б. Г.» Поруч з ріденькою «бавдьюнкою» на рожевих щічках — київський кіпстер. В очах — світова скорбота, на руках — руде кошення, скромна присутність котрого має вказувати на високу дзен-буддистську свідомість хвятина.

Тим часом від площі рушила колона шахтарів. Спершись на плече «буддисту», Проня спостерігає за, уже звичним для Києва, дійством. Літературний салон перетворюється на імпровізований парламент. Вважаючи глибиною думки, він багатозначно підносить палець д'ґорі.

Ні, далеко Парижу до Києва. Духовності не вистачає. Гуру, на кшталт Рудика пішли б там з торбами по світу. Тут же, зібравшись на стадіоні тисяч під п'ятдесят таких собі Проньок, вони багатозначно виголошують: «Чернобыль дал нам духовність...» — і нічого, слухають махрових шарлатанів, віддавши карбованців п'ятнадцять. Кажуть, що розум величезна кількість стала і до густоти населення малодотична. Цікаво, скільки припадає його на тримільйонний Київ, і хто відає розподілом?

Ладно, важко базар, — сичуть «заделаний під американського юпі» киянини, — хватити чернухи! А й справді, сонечко, літо... Дніпро несе на мотузіх гурдах лискучий мазут, на правому березі золотом бань сля Лавра, трохи нижче «родина», ще нижче — вакантний пагорб. Чекає монументальне втілення надії національного духу в «лице» вічно юної і такої рідної Проні Прокопівни.

Андрій ОХРИМОВИЧ.

Володимир ПИЛИПЧУК

Ринкові студії

ОНО НЕ ПРОЩЕ...

ДЕЩО ПРО ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ В УМОВАХ ПЕРЕХОДУ ДО РИНКОВОГО ГОСПОДАРЮВАННЯ

Одна із складових умов ринку — конкуренція. І вона можлива тільки тоді, коли пропозиція близька до попиту на товари, послуги. Коли ринковий споживач має можливість вибрати товар чи то за доступною ціною, чи то за якісними показниками.

Тобто конкуренція на споживачому ринку можлива лише за умов надійної конкуренції товарів. Надійністю треба розглядати як спосіб контролю суспільства з власним виробництвом. Для того щоб товари було більше, треба, щоб виробник був зацікавлений у збільшенні виробництва продукції та її якості. Один з елементів зацікавленості — власність на засоби виробництва й результат праці. Але існує й другий елемент, який було фактично «забуто» в нашій економіці, — це заробітна плата. Внаслідок зрівнянства в оплаті праці зникла мотивація праці, зменшилася товарна маса на ринку.

Зарплата має виконувати три основні функції: контроль за мірою праці, контроль за мірою споживання, стимул до праці. Розглянемо, як виконують ці функції праці, справляється з цими функціями і як її змінили.

Перша функція — контроль за мірою праці. Як це реалізується соціалістичний принцип розподілу «за працю» щодо різних категорій працівників робітників, інженерно-технічних працівників, керівників?

Візьмомо спосіб п'ятого розподілу. Ніхто не виконав ніякої роботи і одержує зарплату за цим же розподілом. У цьому разі принцип розподілу «за працю» втрачає повноту. Але якщо робітник виконує роботу, яка інвалідізується за шостим розподілом, якщо її робить учасі не перевищує 40 відсотків, він все одно одержує зарплату спосіб п'ятого розподілу. Цей же робітник одержує таку саму плату, тоді, коли, маючи п'ятий розподіл, через власні недібальності одержує за другою категорією до другого розподілу.

Отже, маємо відхилення від принципу розподілу «за працю», тому що платимо не за працю, а за потенційну можливість її виконання, за працю, а не за результат. Для того, щоб справляла першу функцію, тариф не може бути занадто низьким. Справляла людина свою функцію, виконувала роботу і одержувала має менше, ніж передавалося тарифом, справляла краще — одержувала більше.

Візьмомо іншу категорію — інженерно-технічних працівників. Тут суперечності ще гостріше.

Уявімо двоє інженерів з окладом по 140 карбованців, проте один із них виконує роботу на три-чотири рази більше, ніж інший. Але настільки ж більшою зарплатою не одержує. Тому суспільство і кваліфікаційні працівники не зацікавлені у збільшенні свого трудового внеску, бо домінує оплата за присутність на роботі, а не за результат праці.

У РИНКОВИЙ економіці треба відійти від тако-го розподілу. І актуально.

Закінчення. (Повторю у №№ 87, 88, 91, 103, 104, 106, 107, 9).

новлюючи зарплату, треба відійти з реальному внеску кожного. Нудно на роботу, людина повинна знати: наприклад місяць її не чекає творчий розпорядок, і платіжно вона має щодня як робити.

Щодо керівників підприємств, установ, відділів, цехів, служб тощо: якщо обсяг виробництва і асортименту у 5—6 разів, зарплата повинна збільшитися майже незмінно.

Але ж чим більший обсяг виробництва, тим більша фондозабірність, тим більше людей зайнято на ремонті роботах, поставках. Чим більше працюючих, тим інтенсивніша праця керівників у розв'язанні соціальних проблем. Тож їхня заробітна плата повинна забезпечувати розширення відповідності зусиль, зростає відповідно до масштабу виробництва. Цього в нас немає.

Виходить, жодя з розглянутих категорій працівників не зацікавлені у збільшенні свого трудового внеску, оскільки їх адекватно не оплачують.

У зв'язку з цим директивні намагання збільшити обсяги виробництва продукції, примусити колективи працювати з більшою кількістю оплати праці — марні й безперспективні. Розв'язати проблему можна лише через введення гарантованої оплати до рівня прожиткового мінімуму за відпрацьований час, переписки центрів в оплаті кліматів і якісних показників і знайдти економіку з її першою меєю.

НАСТАВІННА функція зарплати — контроль за мірою споживання. Припустимо, вам у двох різних платіжних зарплату, але при цьому чим більше витратите, а то й уявіть, і, як казав Байрон, ефект буде дефесним. Отже, окрім того, в цих функції зарплати є і інші.

Наприклад, двоє людей мають однакову зарплату, але міра споживання у них різна, адже в одного сім'я складається з двох осіб, а в іншого — з восьми, один живе в селі, другий — в місті і т. д. То того ж за однакової зарплати платіжні споживання в різних регіонах різні. Так, на селі зарплата відсотків 30 менше ніж у місті, а праця виснажливіша, товари дорожчі, оскільки в місті держава торгує, а на селі не переправляє. Все це призводить до різкого різня споживання, міграції сільських молоді в місто, спотворення соціально-економічних перспектив. Таке неприємство в ринковій економіці.

ТЕПЕР розглянемо оплату праці як стимул до роботи.

Будемо виходити з того, що вона складається з двох частин. Платіжна — тариф, оклад і змінна — преміальна частина. Преміальна частина однаково стимулює збільшення трудового внеску працюючих названі дві складові.

Візьмомо за приклад спосіб п'ятого розподілу. Тарифна частина зарплати не спонукає його до праці, бо як він добре чи погано він працює, обсяг оплати праці залишається незмінним — за тарифом. Тон відносно бачи присутність на роботі, а не

працювати, збільшувати обсяг праці. Бо хоч як інтенсивно працюй, пока тариф не матимеш...

Але коли на горизонті з'являється нагода одержати творчий розпорядок, то в цей період людина працює інтенсивно, якщо виконує всі виробничі завдання. Отримує творчий розпорядок, робітник зменшує асортимент, аліж цей розпорядок його та ж не стимулює.

Так само й інженер. Якщо оклад 160 карбованців, а він як платіть — та і працює. Але коли з'являється вакантна посада, де оклад 200 карбованців, активіст різко зростає. Він одразу відходить на роботу, пропонує свої шляхи їх покращення, свої послуги. А після того, як отримає посаду в 200 карбованців — заспокоюється.

Отже, розподіл, достига зарплати не стимулює до праці. Стимулює лише той розподіл, оклад, якого робітник не має, але прагне мати. Але стимулює тільки розподіл, якого ані не отримує посаду.

НАБАГАТО більша стимулююча здатність, притаманна змінній частині зарплати. І тим більше, чим більша змінна частка в загальному зарплаті.

На початку сімдесятих років в нашій країні було проведено експериментальне одностороннє підвищення зарплат. До перетарифікації середня зарплата становила приблизно 160 карбованців.

І структура була такою: 100 карбованців — тарифна, 50 карбованців — змінна. Після перетарифікації змінна частина становила 140 карбованців, але і структура змінилася: 140 карбованців — основний тариф і 20 — змінна частина.

Як це вплинуло на стимулюючу функцію зарплати? До цього кожен знає: якщо дещо коштує менше, ніж виносите, то не одержите 10 карбованців цієї премії, це один раз не вникнеш — недостатньо 30—50 карбованців. Загубили 50 карбованців премії при 100 карбованців тарифу — відчутно. Це стимулювало до праці. Тобто, за рахунок премії набавила соціальна сума зарплати і стимулювала до праці. Після перетарифікації загальної обсяг зарплати збільшився на 10 карбованців, але максимальна величина преміальної частини зменшилася до 20 карбованців. Хіба це гроші?

ТАКИМ чином і виховують ксеною: не були перенароджені одержувачі свої 140 карбованців, а працюючи, як того Карло, то матиму ще 20 карбованців премії. То чим варто? Тобто коли загальної розмір зарплати збільшився на 10 карбованців, то стимулююча функція зарплати вола, через те що збільшилася частка її суми преміальної частини. Це сталося у нас після перетарифікації, але стабільно й перейти на моральні стимули. Мовляв, покажи людині — і людина працюватиме. Працювати не оглядаються.

І вважаю, що це була економічна диверсія. У бригади-

ра, майстра, начальника цеху, керівника підприємства вивели з рук матеріальний зв'язок управління.

До чого це призвело? До зменшення стимулюючої ролі зарплати, до зросту соціальної свідомості, до того, що сусперечності соціалізму піднесли до рангу антагоністичних.

І не легко простолізувати на такому прикладі. На заводі чи фабриці дають домо працівникам роботу на місяць, 3 обсягу виконаної роботи нараховується й зарплата. Але якщо один з них ухилився від роботи (присутній), а другий виконав роботу сам (за двоє), то другому не платять за двоє, бо з зарплатою він платив нараховується її частина, яку треба виплатити як соціального гарант (за тарифом) тому, хто був «присутній». Отже, погані працівники відносно суспільства є експлуататори. Він, не працюючи, одержує зарплату, а той, хто виконав роботу за двоє, одержує без зміни обсягу, а як відомо, експлуатація — це антагоністичне протиріччя. І забезпечена система, на якій ніхто не був лозинг про соціально справедливість. До речі, під керівництвом Комуністичної партії, яка іменує себе партією соціального захисту в нашій країні, забезпечено рівень експлуатації трудящих, що а 2,5 рази перевищує рівень експлуатації в країнах, в яких можна «приватизувати» нескінченні поборники соціалістичного анбору.

З ПЕРЕХОДОМ до ринкової треба змінювати систему оплати. Потрібно оплатити саме кінцевий результат праці. Якщо ми, наприклад, добилися підвищення зарплати вчителів, але не змінили системи оплати, то хіба від цього кількість навчання чи лікування поліпшиться? Як не парадоксально слід вважувати, щоб гарантована частина оплати праці — тариф, оклад — були ніякою меншистю. Тобто на рівні прожиткового мінімуму. А все подальше підвищення зарплати плати вести виключно за рахунок збільшення частки й суми змінної частини. Тоді і стимулююча функція зарплати дасть значний ефект. Чим більша частка й суми змінної частини зарплати, тим більш керованою стає виробничі функції працівників.

В умовах ринкового господарства структуру зарплати треба будувати таким чином: мінімум зарплати (нині це 140—180 карбованців) плюс стільки, скільки людина здатна заробити, без обмежень. Назвіть якщо це буде 3, 5, 7 тисяч карбованців. Тільки тоді ця людина знатиме, для чого й на якого вона працює, бо коли зарплата не стимулює, то стимулюватиметься адекватно.

Просте підвищення зарплати (послдовного окладу) не дає причинити ефект, хоча і спонукає до праці, але спонукає залежно від результату для народного господарства, має загартувати характер, а не спричинити ефект у лікарів і вчителів має бути твердий мінімум, що відповідає прожитковому рівню. Подальше збільшення їхніх доходів повинно залежати від кількості відлікувань, від якості знань унів.

В УМОВАХ РИНКОВОГО ГОСПОДАРЮВАННЯ СТРУКТУРА ЗАРПЛАТИ ТРЕБА БУДУВАТИ ТАКИМ ЧИНОМ: МІНІМУМ ГАРАНТОВАНОЇ (НИНІ ЦЕ 140—180 КАРБОВАНЦІВ) ПЛЮС СТИЛЬКІ, СКІЛЬКИ ЛЮДИНА ЗДАТНА ЗАРОБІТИ БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ.

ЯКЩО ЛЮДИНІ ПЛАТІТЬ ЗА ТЕ, ЧО ВОНА ХОДИТЬ НА РОБОТУ — ВОНА НИКОЛИ НЕ ПРАЦЮВАТИМЕ, НИКОЛИ НЕ БУДЕ ВИРОБЛЯТИ ПРОДУКЦІЮ АБО ДБАТИ ПРО ІНТЕНСИФІКАЦІЮ ПРАЦІ, ТУРБУВАТИСЯ ПРО ЯКІСТЬ І КІЛЬКІСТЬ. БІЛЬШ ЯК СІМЕДІЯТИ, РІЧНИЙ ДОСВІД ІСНУВАННЯ НАШОЇ СИСТЕМИ ПЕРЕКОНУЄ В ЦЬОМУ ОДНОЗНАЧНО.

Хворі за таких умов обирають тих лікарів, які відмовляють. Батьки — тих учителів, які дітям навчають.

ОТНЕ резюме: якщо людині платять за те, що вона ходить на роботу, — вона ніколи не працюватиме, ніколи не буде виробляти продукцію або бачити про інтенсифікацію праці, турбуватиметься про якість і кількість. Більш як сімдесятирічний досвід існування нашої системи переконує в цьому однозначно.

Актуальне інтерв'ю

Ще одне «ВІКНО в Європу»

Україна залишилася була на перекресті найважливіших політичних і економічних взаємин між Сходом і Заходом, та дотримувалася виступати на арені світової політики як віддана «вертикалі комуністів і союників».

Одним з чинників, які реально впливають на розбудову української державності і зцілення економічних базисів, є участь в створенні власної митниці — відпав до рішення Верховної Ради УРСР. Ще одним кроком у цьому напрямі стало відкриття митної справи в Україні, що дає можливість промоніторувати цей факт кореспондент «Голосу України» попросив провідного спеціаліста управління економічних зв'язків між країнами області Романом ПОПАДИНЬ.

— Митища в Івано-Франківську поки що не функціонують, йдуть підготовчі роботи. Першим чином плануємо організувати відправлення промислових вантажів, бо експорт-імпорту операції минулого року в області перевищили 110 мільйонів карбованців. За погодженням із Львівською регіональною митницею обліковим вирішенням утворити свою митну службу. Адже все більше підприємств виходять на зовнішній ринок, — це зумовлюється географічним й економічним становищем Прикарпаття.

— Чи планується відкрити Івано-Франківського аеропорту для перевезень за кордон пасажирів та їхнього майна?

— Таї, але поки що про це говорити передчасно, багребі встановити технічне обладнання, підготувати призначення для прийому пасажирів, побудувати літній павільйон. Тому ми хочемо спочатку налагодити роботу з переадресація вантажів підприємств, потім майна людей, які від'їжджають за кордон на постійне місце проживання. А згодом вже налагодити обслуговування всіх пасажирів.

— Яким чином налагоджується робота митниці?

— Очолив її колишній заступник начальника оперативного відділу Чопської міткиці Юрій Єлисеєв. Йому допомагатимуть три працівники, які мали справу з такими вантажами в Калуші. Крім того, місєкаиконком виділив новий організації приміщення.

— Отже, найближчим часом підприємства і громади не зможуть користуватися новою митницею, і Укрінт зробить кров до створення власної митної служби?

— Не так скоро, як хотілося б, але сподіваюся, що все ж таки це буде.

Інтерв'ю провів
Тарас ПЕТРИВ.

ЯПОНСЬКІ ЛАЗЕРИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ПАПЕРУ

Бізнес-контакт

тільки за конвертовані долари, але й за хоч понн що нестабільні, але рідні карбоанці. Це політика фірми. Тому вже цього року обсяг продажу анзначатиметься цифрою 1 мільрд карбоанціа.

Геразд, снажче читає, можи-
ло, потенційний популець.
Але навіть сучасна апаратура
потребує серйозного обслу-
говування. Не ж можна відпо-
відати одне. Коже солідна фір-
ма, не відідує аїд тїх, що
зростають нїні а нас, лї тро-
бї, одержуєть прибутки лїше
зїд аїд продажу мїшїнїни
електронїїні зї аїсїє сїутї,
далеко не а останню чергу
турбуєтьсї про створення сї-
стемї обслуговування з усіх
«сасїїє» регіонах. Саме на-
цїлоу її наголоше генераль-
нїї директор «ВЕМА-ФІД»
І. Фїсїм. Угодї з лїонїсною
стороню про «розгорїтаннї»
тїєї сїстемї було підписано

аїдрезу ж з усіма найголовнішими торговими партнерами. А аїдлоаїдаючи не запитання, як саме здійснюватиметься гарантований сервіс, І. Фісун

значення, що в наших умовах було визнано за нерше аккредитовати вже існуючі мережі обслуговування наших підприємств, скажімо, того ж «Електронмашу», за яким підписано конкретні угоди. Є також домогалість провезення вгору сріблороботів та і об'єднанням «Авіалінії України», яке допоможе протягом лише кількох годин доставити деталі до будь-якої пункту аеропорту. Це, звичайно, буде Сікфортівське, і, голанське, можливо нільотів і індианських ліліалі.

Запачайно, асе, про що тут написано, पनि що як роззависавили журнава, який літас а небі. Навіть японські неспісми, пан Шингавага, головний спеціаліст айдідул з експорту електронної техніки, та пан Йоносус, головний спеціаліст айдідул вваспорту нопіаальної техніки у СРСР, анізнали, що, починаючи з цієї асти, «Кіево» робить літасе перші кроки а дієсно фірмовий торгівлі на Україні.

Олексій ЄВСІКОВ,
спеціальний кореспон-
дент «Голосу України».

Экспрес-новини

До Вашингтону прибув Борис Єльцин. Як повідомляють інформаційні агентства, він буде прийнятий президентом США Бушем, а також лідерами сенату. На цих зустрічах Єльцин акцентуватиме на загальних рисах перспектив своїх економічних та політичних реформ. Очікується, що під час перебування у Вашингтоні лідер Російської Федерації запропонує аставотяти прямі зв'язки між Сполученими Штатами і його республікою.

Водночас російський міністр закордонних справ Козирєв зазначив, що Єльцин не збирається антрошувати ідеї.

Прем'єр-міністр Польщі

Белецький заявив, що його країна веде сімнадцять переговорів з Радянським Союзом про укладення нового двостороннього договору. Перебуваючи у Німеччині, Белецький підкреслив, що ніяких переговорів Польщі доводиться обстоювати свої фундаментальні політичні цілі. За його словами, Польща бажала б уникнути тиснення договору, який підписався у квітні між Радянським Союзом і Румунією. Белецький, зокрема, мав на увазі ті положення радво-румунської угоди, що зобов'язували Румунію не вступати у такі

блоки, вні, на думку радянської сторони, можуть бути впроваджені для СРСР.

* * *

Протявників уряду Чехословаччини дійшли згоді щодо методу розробки нової федеральної конституції. Згідно з повідомленнями чехо-словачької преси, національні ради Чехії та Словаччини підготують угоду про принципи конституції спільної держави. У документі йтиметься про бажання двох республік мати федеративний устрій, будуть сформульовані повноваження федералів і основні елементи конституції.

ІНФОРМАЦІЯ

**ЯКЩО ЛИЦАР
ПРОВИНІВСЯ**

Надаємо за узамом королеви Великобританії відомого фінансиста-мільйонера Джеймса Лейнса позбавити ліцензії на його заняття. Він був членом правління кількох англійських корпорацій, а також багатьох царювань на найкращих землях, зокрема, сприяв фінансуванню музичних училищ, будівництву концертних залів, провадженню великих музичних фестивалів. Ще у 60—70-ті роки його послуги у бізнесі та мистецтві були відзначені багатьма англійськими нагородами. Але шанувальник Джейм Лейнса, 75-річний чоловік, раптом відночас втратив право називатися сером.

«І Величність королеве не зазирає очі на скардел, по-валяний з тан завоює справо-вув Гіннеса». Після процесу чотирьох чоловіків, які вбили Лейкес, засудили за-дучу забарі та приналежних ним п'яних сум під час фінської операції з перешкоду одні-ї шотландської компанії, що вробила аїсі. Колішній есвер-Джен уїні в'язний тільні не-ре та який тан свого здо-вув. Він не в'язний тільні, а грає він має сплатити три-мільйонний штраф. Тенні чим-он свій старець побуває часного імені та певної частини свого мвіна. Що для, мві-го гірше — невідомо. Можна тільні сплатити, що і історич-ний списне перія аїсі його

РОГАТЕ
«РОДОВИЩЕ»
НА ЧОТИРЬОХ НОГАХ

[illegible]

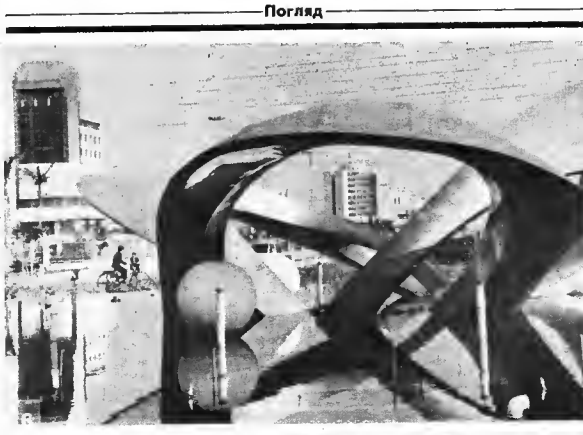
ДИТИНА НАРОДЖУВАТИСЯ НЕ ХОЧЕ

Виходячи заміж улітку 1980 року, намібійка Беата Лазару Шинг'онго нааряд чи думала, що її ім'я увійде в історію медичної науки, в разі зом до «Книги рекордів Гіннесса». А справа в тому, що народження свого пераістка вона чакас з липня 1989 року, нолі у місцевій лікарні їй було поаідолено, що вона аагіта.

Через рік, коли дитина аж мала народитися, медичини зробили обстеження, після якого пришили до висновою, що плід продовжував розвиватися, але значно відставав від «нормального» темпа.

У вересні двірчача загинула через чорну кровотіку в ності чоловік Беати прналі і до Віндзуку, щоб позначати більш досвідченим спеціалістом. Там і з'явилася величезна кількість кимиди констатації, що дитина на жаль, вже знайти причини цього ланцюга, а також частину незалежних життєвими зможли-

ΦΟΤΟ ΤΑΡΣ.

Усім провідними економістами лізно, що для багатьох форм утворення спеціальних економічних зон — це значимі кроки у розвитку. Такі зони є місцями, де концентруються підприємства, що працюють за новітніми технологіями, бачення зобов'язано розгорнути свою діяльність, а, значить, архітектори мають можливість реалізувати нові технічні та естетичні рішення, як, наприклад, у китайському місті Шеньчжень мають навіть зони відпочинку, збудовані у модерністському стилі, нагадує, що місто врятує у ХХІ столітті.

**ВІДПОЧИВАЙТЕ
З ДУМКОЮ
ПРО МАЙБУТНЄ**

(Закієчення. Початок на 1-й стор.).

НАРЕЧЕМСЯ УКРАЇНИ ВІРНИМИ СИНАМИ

І горіли сімечки. І славили козаків на бранному полі під Берестечком, де ловили вони за волю і могутність України. А в пам'ять про їхні ратні подвиги на зрошувальній Галицькій крові звали, де згинувли вони 340 років тому у битві під Берестечком, здійнявся пам'ятний знак. Людська моря шанувало їхню пам'ять, черпало тут наслідок. Лунали українські козацькі пісні, диміли вогоньці побіля козацьких коші. І ніби повернулася історія.

Пі тріскачі сторінки закликують до єднання: Україні німішньої. До єднання звеликали, відкриваючи пам'ятний знак на честь 340-річчя битви під Берестечком, Го-

лова Верховної Ради УРСР Леонід Кравчук та Преслатійший Патріарх Київський та всієї України Мстислав... Були віпними й незалежними, жоті у мирі й алягоді — то одвічне прагнення народу України, воно закладено гаметично.

Подивіться на цих людей. Вони різні й такі однакою у бажанні бачити Україну щасливою, дітей — усміханнями, усіх — справедливими. Держа, що форма різніться. Головне — думка і воля одна.

Світлана ПИСАРЕНКО,
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Телеграфним
радіом
з Донецька

Думна спецнора

ШЕВЧЕНКО ПРОТИ ШЕВЧЕНКА

Поспівалася азіявськ одомітати інформація то в селі, то в райцентрі — в багатьох областях з великим шумом почали відкривати пам'ятники Тарасу Шевченку. Про це нам пишуть, телефоновою. Там народ, по народівцюзі зібрав (чи з нього зібрав!) на залізничному погрудді геніальному українцю, там хтось з апаратів кикує солідну суму, мовляв, що, щоб відмітати від якогось гріха. Може, й зарахується при нагоді.

Щось чудне з нами відбувається. Стрілка моральності так похитнулася, що вже не можна відірвати кістку від хребного, справність від хмелюнаства. Критерії цих поштів розминає давно. Нам завжди було важко щось зрозуміти, відрити з норіями, скитати з п'єдестала, а потім так само заповідно випововувати. Безсміслено позуємося ідолами та нукиря, авторитетів та улюбленців народу — разом з ворогами того ж народу.

І постає Шевченка — не винити, з ним завжди — упродовж століть симбістичної історії — поведінка наварі, мовляв, дулово, доволно. Родились же для того, щоб він нас і був, причому так, ніби його нема. Віднадали його мушкетером життє пошук істини, національної суті й вночас принадали його ім'я до вулиць і шіпів, паролів, міст, сіл, театрів тощо. Здебільшого так прикладали, що не величче ім'я розбилось естетичкою — без смислу й змісту. Випускники всіх українських та російських шкіл на Україні не знають жодної поезії Шевченка напам'ять. Та що там випускники! Окремі раціональні інтелігенти вважають його творчість національним анахронізмом, дубовою картинкою...

У рідному селі поета я перекинув чи не найбільше емоційне поргання. Будинок Енгельгардта, де маленький Тарас слухав козачком, виявляється, є досі. Ця наші мін заштовпана споруша XIX ст. стоїть утаємничено посеред паркового парку. Довкола — безлюддя. У дитині ще коті проходила тінь алая.

дихає якоюсь відстороненістю. Справді, оазис, що мав логіку духовної, мовляв, ніби провалився в небуття — з вини нашого ж потуку до помпезності. Мовляв, стоїть на сирій пам'ятник, що чітко треба?

Особливо ж бездумним, незрозумілим сприймається людина поета, встановлене на зовнішньому балюні київського театру опери та балету. Хочеться стрімгості, чіткості від цього жалюгідного відношу. Го! І питати, за якою логікою воно тут? Усе не назавис розмістити влома. Портрет Тараса Григоровича Шевченка, нашу сімейну реліквію. Завис, що в ній подібаватися йому буде затисно, душно, сумно. А цей портрет нульовий наш пам'ятником у 1913 році на базарі в селі Крижів Олександрівський народний художній таланту поетового розписав тушню смужкою кірмір і півну кірмір на «Босаря». Портрет дійшов такою своєрідною кичовкою: хочеш — читай поезії, хочеш — дивись Тарасу Григоровичу в вічі. Витирнісі в мості сльозами тітні в хаті, в одному нутку — інока, в іншій подібаватися, було чи не в жодній хаті. Неприємна тітка знала «Босаря» напам'ять, майже сорок. Розповідала, що Шевченко мирин усіх і в ті непевні часи, коли щодня влада мінчалася. Петропавлів, мажков, червоної, налітаючи на село, не чіпали туди, у кого був у хаті Шевченко.

У жертовному житті своєму Тарас Григорович мріяв про маленьку азіявську хатинку на березі Дніпра. Так він мріяв, що, приїжди до дружини, діток — не судилося і цього звичайного людського щастя. До земляків звернувся з бажанням: «І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій, не забуде по-м'янути...». Та нам весь час здається, що, приїжди до дружини, діток — не судилося, у кого був у хаті Шевченко — доброю українською любовою...

Людина БАРАНЕВИЧ.

Коротко

СИРОТАМ ВІД ОБЩИНИ

Незвичайні гості відвідали дитячий будинок «Тернопіль» — старий протестантський Євангелієвський християнсько-баптистський у Херсоні, його нодеги, а також представники Радянської влади.

Вони передали дітям подарунки, одяжки з міста Вензла...

Іван КАЛІНИЧЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

Звернені уагу

ПРО РИНКИ І ВІЛЬНУ ЛЮБОВ

Комердію і любов до мистецтва можна успішно поєднувати, якщо в їхній азіявській не втручається третій посередник — держава. А вона там втручається — всупереч записам ринку, які диктують виробникам і продавцям свої правила партнерства.

Весь схизмований «монолог» директора Київського фірмового підприємства «Укрлітсінк» суверені Євгена Шевченка про «самолітну» художніх промислів республіки можна було б відтворити такою короткою тезою. На відміну від інших підприємств цієї устатки на повення не збожжати пластмасовими квітками, а традиційними виробами народних

умільців. Бо концерн «Укрхудожпром», який народився недавно з лоні шедевр мажучи, Міністерства місцевої промисловості, алевенно спілкається на юги наші в умовах розбавлених партнерських зв'язів, постачання, самостійно вирішує творчі виробничі й комерційні задачки.

До 1 квітня цього року всімнимним між виробниками і торгівлею будувалася на історичній території за захід. Нинішніе підвищення ціл, продуктове згорі, стало бар'єром між творчістю і комерцією. Ваканс мінитися з тим, що до порога європейського дому ми наближаємося з голим п'ятами. Ще важче мінитися з

градуючою духовною біліністю. Як, ніяк оподаткування в системі художніх промислів таке ж, як у легкій промисловості, — пояснює Є. Шевченко. — Але ж творчий процес не можна прив'язувати до комерції, бо позуємося останнього, що в нас є: самобутності. Народні майстри не заважають дрібні в бюджеті республіки, їх висок у державну скриньку було б оцінювати за іншими критеріями. Поки що вони не розпоріли.

Євген Тарасович показав мені два шедеври — вишивані сорочки, які коштують 800—800 карбованців. Кому вони ніколи доступні? Зарубі-

ЧЕКАЙТЕ ЛЕЛЕК

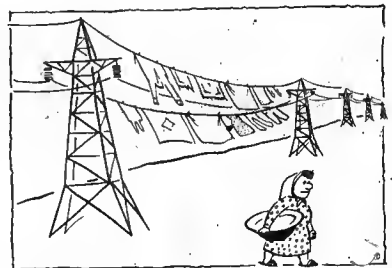
Багато клопоту завадали донесення працівникам Чернівецького обласного підприємства електричних мереж... лелеки. Вони полюблять відпочивати на опорах високотисових ліній, часто небезпечно торкаючись крилами чи лапками провідів. Внаслідок короткого замикання надого переривається подача струму.

А що, коли позбавити лелек кількості навідаються у небезпечні місця? Рационалізатори підприємства запропонували обкласти електроопори спеціальним грабіжним, виготовленим з дроту. Задачі їм переривається шлях птахів до точок ризику.

За кілька років такі екологічні сторожі встановлено на всіх високотисових лініях, що перетинають Буковину. Тепер у чернівецьких азіявців крилами чи лапками аварійність на електромережах. А сильнім врятовано від згибелі птаха.

Василь БАБУХ.

Мал. Василя ФІЛОРКА.

Без таємниць

КОСМОТИМ ДРУ?

Про те, що дніпропетровське об'єднання «Південмаш» содиє підприємство по випуску популярних у багатьох кучотних світу тракторів марки ЮМЗ, відомо навіть нам. А от про те, що конструкторське бюро «Південмаш» цього заводу понад 30 років розробляє ракетно-космічну техніку, знала мабуть лише американци. Журнал «Тайм» уже давньою друкував фото ракет з цехів «Південмаш».

Та приїшли чеси, коли можна спокійно і грунтовно розповісти про участь в різноманітних космічних програмах цього виробничого об'єднання. На виставі «Дніпропетровськ — космос» можна побачити макети рідніно-реактивного двигуна на ракетно-носії «Циклон», космічних апаратів «Стріла», ракетно-носії «Зеніт». Випущені документи та матеріали виставки ще донедавна мали гриф «Циклон таємно».

Іван КАЛІНИЧЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

Реплі

КВИТОК НА ЕВЕРЕСТ

Штурм гірських вершин, як і штурм космосу, рідко завдає другий естетичний спробою держави. Як швидко летить час! Сьогодні вже спорт у першому на правах: першою: кошик жити — шукати собі багатого принцип тобо спонсорів.

Ось так окреслила мій проблемні сучасного альпінізму заслужений майстер спорту СРСР М. Турквич після свого другого естетичного спроби. І дожи, що не шитися надіями на краще. Каровий нім альпіністський клуб, об'єднанням на Україні, сьогодні у нелегкому становищі. Раніше кошти штурму анділів профілю. Чині ж «доброс» (так званий клуб) змушували скоротити кількість інструкторів, а відомістю й кінці спортивних, і акції підготовки. Користуються старими зношеними злирдами, а не напередбаченим ситуацій в горі. У майбутньому році донедавна естетичності планується скодижати на Еверест. Чи не реклама для можливих спонсорів!

Юрій ДОНКО.

Оксана ТЕЛЕНЧІ

Квіт.

казати: всі
наслідки
автоматом,
занипаних
дода, чи
дають
верне усе
настрою
стверджен
можна.
зачепає
опубліков
документи
матеріали
зачепає
книці зов
ментації
був жерт
на стра
щезло звер
решку
техніку,
зачепає
засоруд
довати
книсть у
году, що
можна до
бодя для
кументаль
розна, ро
нома, лі
зачепає
чили чо
власні
справи
голом
мо реалі
уше від
підприєм
цінками
на пере
власт ма
є і пок
зачепає
дузу», че
зими ж
зали
можна бо
до дост

віслюди
зачепає
текстів
тичних
настро
ліля в
ці ориє
в одній
дує чи
допуст
ного з
терміна
настро
одини
нн' че
тура а
мало
мо до
ують ч
книги,
ту від
торам
ганчун
ною
зачепає
лінійні
даною
ний в
прийня
лінійні
нів.
клад
докум
зачепає
зумін
є відл
значні
докум
публік
щовпо
шор н
тов н
до то
до то
чуть
приро
зачепа
можє
«ключ
Од
у
от
наття
немож
цього
— на
Або т
я на

СЕРЬОЗНОЮ
ВАДОЮ
ЗЫРНИКА Є Я
ТЕ, ЩО СКЛАД
ЙОГО АРХІВНИХ
МАТЕРІАЛІВ
ПІДПОРЯД
КОВАНІЙ
НАДУМАНИЙ
СХЕМИ, ЯКА
НЕ ВІДПОВІДАЄ
ІСТОРИЧНИЙ
ПРАВДІ... ЯКЩО
ВІРТИ ЦІЯ
СХЕМИ, ТО
ГОЛОВНИЙ
ОРГАНІЗА
ТОРАМИ, А ОТЖЕ
І ВИНУВАЦЯМИ
ГОЛОДОМОРУ
1933—1934 РОКІВ
БУЛИ ТОДІШНІ
ПАРТІЯНІ
І ДЕРЖАВНІ
КЕРІВНИКІ
РЕСПУБЛІКИ

НЕ ЗНАЮ,
ХОТІЛА ТОГО
УПОРЯДНИК
ЧИ НІ, АЛЕ
ЗАТУШОВУЄ-
ТЬСЯ
У ЗБІРНИКУ
І ПРОВНА
МОЛОТОВА,
КАГАНОВІЧА
ТА ІНШИХ
СТАЛІНСЬКИХ
УПОВНО-
ВАЖЕНИХ,
ПЕРЕБУВАННЯ
ЯКИХ
НА УКРАЇНІ
В 1932—1933
РОКАХ
ПРИЗВЕЛО
ДО ПОСЛІДНЬОГО
ГОЛОДОМОРУ.

Ми чекаємо Вас

ВАМ ПОТРІБНІ НАДІЙНІ ДІЛОВІ ПАРТНЕРИ —
МИ ДОПОМОЖЕМО ІХ ЗНАЙТИ.
ВАМ ПОТРІБНА ПЕВНЕНІСТЬ У МАЙБУТНЬОМУ
— МИ ДОПОМОЖЕМО ІІ НАБУТИ.
ПОСТІЙНА РЕКЛАМА У ГАЗЕТІ «ГОЛОС УКРАЇНИ»
ВІДКРИВАЄ:

— ШЛЯХ ДО УСПІХУ У ВАШОМУ БІЗНЕСІ;
— МІЦНИЙ АВТОРИТЕТ У ДІЛОВОМУ СВІТІ.

Наша адреса:

252047,

Київ-47,

вул. Нестерова, 4.

Телефон:

441-89-44

РЕДАКЦІЯ ПРОПОНУЄ СТОРІНКИ ГАЗЕТИ ДЛЯ
РЕКЛАМНИХ МАТЕРІАЛІВ (ОГОЛОШЕНЬ, РЕКЛАМИ
РІЗНОМАНІТНИХ ТОВАРІВ, ПОСАГУ, ДІЛОВОЇ ІН-
ФОРМАЦІЇ).

ДЛЯ ЗАМОВЛЕННЯ РЕКЛАМИ ВАМ НЕОБХІДНО:
НАДІСЛАТИ ГАРАНТІЙНОГО ЛИСТА, ЗА ПІДПИСАМИ
КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВА

НОВАТОР
ЦЕНТР-ІНТІМ-БІЗНЕС

ЕТО ВАС ЗАИНТЕРЕСУЕТ!

ПЕРВОЕ ИЗДАНИЕ «ТОВАРНАЯ БИРЖА, БРОКЕР-
СКАЯ КОНТОРА. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ПРЕДПРИЯТИЙ
И БРОКЕРСКИХ КОНТОР».

Газета «Голос України», член Украинской универ-
сальной товарной биржи, научно-внедренческое
предприятие «Интелектуалфинор»

при участии «ЛІД Керамика»

предлагают пособие для руководителей предприятий,
колхозов, совхозов, кооперативов и частных пред-
приятий, других коммерческих структур.

В сборник включены материалы:

- универсальной товарной биржи;
- брокерских контор;
- формы контрактов и другие юридические документы;
- о взаимодействии предприятия и брокерских контор.

Материалы рассмотрены и одобрены специалистами
в области права и госбюджетных и изложены в
виде текста, схем и образцов документов.

Цена сборника — 415 рублей.

В сумму затрат на приобретение сборника включена одно-
дневная консультация в Киеве с участием специалистов биржи и
брокера, на которой вы получите ответы на интересующие вас
вопросы (начало — 11.30, окончание — 16.30, проезд по вызову
организатора).

Для приобретения сборника необходимо произ-
вести оплату по безналичному расчету на р/с
161201/467808 Госуправления Госбанка Укробанки
Киева, МФО 322249 с пометкой «Биржа» и направить
по адресу: 252655, Киев-80 ГСП, Константиновская, 71,
общество «Керамика», письмо с указанием № пла-
тежного поручения и суммы перечисления.

Ввиду ограниченности тиража заявки принимаются
до 20 июля с.г.

УРСР

МІНІСТЕРСТВО ТРАНСПОРТУ
Територіально-виробниче об'єднання
«Авторемонт»

РОВЕНСЬКИЙ АВТОРЕМОНТНИЙ
ЗАВОД

Ровенський авторемонтний завод до 15 липня
1991 року приймає з необхідною кількістю на ка-
пітальний ремонт двигуни ЗІЛ-130 другої комплек-
тності.

Адреса заводу: 266010, місто Ровно, вулиця Чер-
нишова, 7.

**ОГОЛОШУЄТЬСЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КОНКУРС
НА КРАЩИЙ ПРОЕКТ ПАМ'ЯТНИКА Т. ШЕВЧЕНКУ
В МІСТІ КОЛОМІЙ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ
ОБЛАСТІ**

1. Місце спорудження пам'ятника — площа Від-
родження (колишня площа Леніна).
2. Конкурс проводиться з дня оголошення до 15
серпня 1991 року.
- Конкурсні проекти мають бути подані до 17-ї
години 15 серпня 1991 року за адресою: Коломия,
вулиця І. Кобилянського, Будинок вчителя.
3. Для відзначення кращих проектів встановити
премії:
- Одна перша — 3000 крб.
- Дві другі — 1500 крб.
- Дві треті — 1000 крб.

4. 3 автором або з авторською групою, проєкт
якого буде визнано найкращим, буде укладено до-
говір на дальші проєктування пам'ятника.

За довідками з приводу організації конкурсу
звертатися в свої області спілки художників або по
телефону: 2-48-61 (Коломия Івано-Франківської
області).

Правовий захист

За протестом прокурора

Прокуратура УРСР внесе-
ла протест в інтересах захис-
ту трудових прав громадянина
Г. Паушині. Сього часу
Красноармійський міський на-
родний суд Донецької обла-
сті відмовив у позові Паушині
до тресту «Красноармій-
ський шахтобуд» про поновле-
ння на роботі. Обласний суд
погодився з таким рішенням.
Вивчена матеріалів цієї
справи в Прокуратурі УРСР
показало, що судові рішення
анієсно без з'ясування важ-
ливих обставин, які мають
істотне значення для пра-
вильного роз'яснення цього
питання. Зокрема, не врахо-
вано те, що Паушинка, яка
займалася з роботи за пору-
шення правил техніки безпе-
ки праці, не проходила відпо-
відних інструктажів, а адмі-
страція не створила їй не-
обхідних умов для роботи.

З урахуванням цих обста-
вин судовою колегією в цивіль-
них справах Верховного суду
УРСР розглянувши протест
прокуратури республіки, за-
довольнила його, скасувала
всі судові постанови, а справу
направила на новий роз-
гляд. В результаті Красноар-
мійський суд поновив пози-
вачку на роботі. Ії таюк
виплачено середній зарплаток
за той час, коли вона виму-
шено не працювала.

***

Заступник Прокурора Ук-
раїнської РСР опротестував
вирок Кіровського району-
го суду міста Кіровограда, за-
яким було засуджено до
шести років позбавлення во-
лі за крадіжкою двадцяти
трьохрічного громадянина
Б. Малаєнко.

За скаргою його матері
справу вивчили в прокурату-
рі республіки і встановили,
що суд не взяв до уваги об-
ставини, які пом'якшують
відповідальність. Зокрема те,
що Малаєнко звинувачений
вперше, мав вагу, розвивав-
ся, виключно позитивно ха-
рактеризувався, є учасником
ліквідації наслідків аварії на
Чорнобильській АЕС, де отри-
мав хворобу і дружину — інваліди. З
урахуванням цих обставин
районний народний суд ви-
значив надто сувору міру пона-
рання. Тому президія Кіро-
воградського обласного суду,
якому принесено протест, за-
довольнила його, скасувала
вирок, амінішала строк пока-
рання з шести до трьох ро-
ків.

***

У наш час, коли заклада-
ють підвалини правової
держави, органи прокуратури
працюють вельми активно у
здійсненні захисту прав і
свобод громадян, які, на-
заль, ще часто порушуються.

Про це свідчать велика
кількість скарг, які надхо-
дять до прокуратури. Мину-
лого року їх було понад 300
тисяч. 284 тисячі скарг
звернувшись до прокурорів на
особистому прийомі. Після
втручання прокуратури 12
тисяч людей, які поклалися у
своїх правах. Прокурорський
нагляд сприяв захистові інте-
ресів громадян і в разі роз-
гляду півмільйона та кримі-
нальних справ у суді. Тож
за протестами прокурорів змі-
нено або відмінено близько
двох тисяч судових вироків,
рішень і постанов, які
суперечили закону.

Матеріали підготував
прокурор відділу екс-
тенеції і провади
діяльності законода-
вства Прокуратури
УРСР Євген БУРДІЛЬ.

POUC **Yue-ai-ming**